

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. M.B.**
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Zbořilem
sídlem Horní náměstí 365/7, 772 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Náměstí Svatopluka Čecha 547/8, 702 00 Ostrava – Moravská
Ostrava a Přívoz

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2020, č. j. 67642-16/2020-570000-42

takto:

I. Rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 29. 12. 2020, č. j. 67642-16/2020-570000-42 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jiřího Zbořila, sídlem Horní náměstí 365/7, 772 00 Olomouc.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 25. 2. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2020, č. j. 67642-16/2020-570000-42, kterým byl zamítnut návrh na zastavení exekuce nařízené exekučním příkazem Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 11. 3. 2020 příkázáním pohledávky z účtu.
2. Žalobce dále uvedl, že Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj (dále jen „OIP“) vydal dne 7. 11. 2019 pod č. j. 28734/10.30/19-4 příkaz o uložení pokuty (dále také jen „exekuční titul“), kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. f) zákona č. 255/2012 Sb., kontrolního řádu (dále jen „kontrolní řád“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 40 000 Kč. OIP na tomto příkazu vyznačil doložku právní moci ke dni 4. 12. 2019 a vykonatelnosti ke dni 4. 1. 2020.
3. Žalobce obdržel dne 28. 1. 2020 od žalovaného email, k němuž byl připojen předmětný exekuční titul a oboustranná kopie zásilky obsahující údaje o jejím doručování. V reakci na to žalobce podal u OIP dne 28. 1. 2020 odpor proti příkazu o uložení pokuty, vyjádřil se k okolnostem doručování a neúčinnosti doručení. OIP přípisem ze dne 10. 2. 2020 sdělil žalobci, že k podanému odporu nebude přihlédnuto, neboť nebyl podán v zákonné lhůtě 8 dnů ode dne oznámení. Žalovaný zahájil na základě exekučního titulu dne 11. 3. 2020 exekuci vydáním předmětného exekučního titulu.
4. Proti exekučnímu titulu si žalobce podal námitky, ve kterých argumentoval především tím, že exekuční titul mu nebyl jako účastníku řízení řádně oznámen. Poukázal na úpravu doručování v zákoně č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a zdůraznil, že ze zásilky, která byla OIP vrácena, je zjevné a nepochybné, že nebyly splněny podmínky § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, neboť na přední straně zásilky zůstal nevyplněn údaj, že „adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení“. Je tedy zřejmé, že exekuční titul nebyl žalobci řádně doručen. Žalobce také zdůraznil, že nepochybně dluží hodnotu zásilky, jejíž součástí je doručenka, naopak se jí dovolává. Žalovaný následně námitky žalobce rozhodnutím ze dne 14. 4. 2020 zamítl. Toto rozhodnutí bylo k žalobě žalobce zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 22 Af 33/2020-23 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
5. Žalovaný při novém projednání námitek vyzval podle § 57 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) OIP k poskytnutí kopie dokladu o doručení a k písemnému vyjádření, zda rozhodnutí (exekuční titul) bylo dlužníkovi (žalobci) doručeno v souladu s příslušnými předpisy a je pravomocné a vykonatelné. OIP reagoval tak, že podle jeho názoru bylo rozhodnutí ze dne 7. 11. 2019 žalobci doručeno v souladu s § 24 správního řádu dne 25. 11. 2019, na základě čehož byla následně vyznačena na rozhodnutí doložka právní moci a vykonatelnosti. Zároveň poskytl doručenku, ze které žalovaný po jejím přezkoumání zjistil, že se jedná o doručenku s červeným pruhem zasílanou do vlastních rukou jen adresátovi, kdy odesílatelem byl OIP a adresátem žalobce, na doručence bylo uvedeno „uložit na poště z důvodu: odnos“ s tím, že zásilka byla

připravena k vyzvednutí dne 13. 11. 2019 a vrácena odesílateli dne 26. 12. 2019. Žalovaný následně konstatoval, že rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné, když rozhodnutí bylo žalobci doručeno v souladu s § 24 správního řádu dne 25. 11. 2019. Nerozporoval přitom skutečnost, že obálka, která byla OIP vrácena, neobsahovala vyplněný údaj o tom, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a že bylo zanecháno poučení, přesto se ztotožnil s názorem OIP, že i přes nevyplněný údaj na doručence byly podmínky pro uložení doručované písemnosti dle § 23 správního řádu splněny. Z uvedených důvodů žalovaný jednak zamítl námitky proti exekučnímu příkazu a jednak rozhodl napadeným rozhodnutím o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce.

6. S uvedenými závěry žalobce nesouhlasí, když doposud existují pochybnosti stran splnění podmínek doručení exekučního příkazu. Při absenci jiného důkazu stran naplnění podmínek pro uložení doručované písemnosti je nutno vycházet z doručenky. Žalobce poukázal na judikaturu Ústavního soudu, podle které je třeba fikci v podmínkách právního státu vnímat tak, že pokud má splnit svůj účel, musí respektovat všechny náležitosti, které s ní zákon spojuje.
7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Připomněl předchozí zrušující rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 22 Af 33/2020-23 s tím, že si následně vyžádal u OIP poskytnutí dokladu o doručení písemnosti a dospěl k závěru, že i přes nevyplněný údaj na doručence o výzvě adresáta k vyzvednutí zásilky a zanechání poučení považuje podmínky pro uložení písemnosti podle § 23 správního řádu za splněné. Proto návrh žalobce na zastavení exekuce zamítl.

Zjištění z obsahu správních spisů

8. Z obsahu správních spisů soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že OIP shledal příkazem ze dne 7. 11. 2019, č. j. 28734/10.30/19-4 žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu a uložil mu za to pokutu ve výši 40 000 Kč. Na tomto rozhodnutí vyznačil doložku právní moci ke dni 4. 12. 2019 a vykonatelnosti ke dni 4. 1. 2020. Dne 3. 1. 2020 postoupil OIP toto rozhodnutí s příloženou kopií zásilky obsahující exekuční příkaz žalovanému. Z této fotokopie se podává, že na přední straně je na doručence vyznačeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 13. 11. 2019 a dále, že zásilka byla uložena na poště z důvodu odnosu. Zároveň se podává, že na záložce není zaškrtnuto políčko, že byl adresát k vyzvednutí zásilky vyzván a bylo předáno poučení. Ze zadní strany zásilky se podává, že zásilka byla vrácena OIP dne 26. 12. 2019 poté, co byla připravena k vyzvednutí dne 13. 11. 2019 a nebyla vyzvednuta a zásilku nebylo možné vložit do schránky ani na jiné vhodné místo. Dne 11. 3. 2020 vydal žalovaný exekuční příkaz č. 2057002289 příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb k vymožení pohledávky dle exekučního titulu a exekučních nákladů. Dne 19. 3. 2020 si žalobce podal proti exekučnímu příkazu námitky, ve kterých namítal nedoručení exekučního titulu žalobci s odkazem na relevantní právní úpravu. Žalovaný následně námitky žalobce rozhodnutím ze dne 14. 4. 2020 zamítl. O návrhu na zastavení exekuce v té době pro nadbytečnost nerozhodoval. Toto rozhodnutí bylo k žalobě žalobce zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 22 Af 33/2020-23 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení s tím, že napadené rozhodnutí shledal nepřezkoumatelné; krajský soud uvedl, že je to právě žalovaný, který má zkoumat ještě před vydáním exekučního příkazu, zda jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vydání, tedy mj. zejména, zda exekuční titul je vykonatelný. Nelze se alibisticky odvolávat na úpravu tzv. dělené správy a odkazovat na řízení vedené jiným orgánem veřejné moci.

Krajský soud tak uložil žalovanému, aby se v dalším řízení podrobně zabýval argumentací žalobce vznesenou v námitce proti exekučnímu příkazu a neopomenul přitom úpravu obsaženou v § 23 odst. 5 správního řádu, která na projednávanou věc dopadá, podle které se adresát záslky zároveň s oznámením o uložení záslky podle § 23 odst. 4 správního řádu písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 správního řádu vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2 správního řádu, přičemž toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu. Bude na místě zvláště zkoumat, zda byly při doručování exekučního titulu žalobci dodrženy povinnosti v citovaných ustanoveních, neboť pouze při splnění všech povinností stanovených při doručování mohou nastat účinky doručení.

9. Žalovaný následně vyzval dne 9. 9. 2020 OIP k poskytnutí kopie dokladu o doručení a k písemnému vyjádření, zda rozhodnutí (exekuční titul) bylo dlužníkovi (žalobci) doručeno v souladu s příslušnými předpisy a je pravomocné a vykonatelné. OIP reagoval tak, že podle jeho názoru bylo rozhodnutí ze dne 7. 11. 2019 žalobci doručeno v souladu s § 24 správního řádu dne 25. 11. 2019, na základě čehož byla následně vyznačena na rozhodnutí doložka právní moci a vykonatelnosti. Zároveň poskytl doručenku, ze které žalovaný po jejím přezkoumání zjistil, že se jedná o doručenku s červeným pruhem zasílanou do vlastních rukou jen adresátovi, kdy odesílatelem byl OIP a adresátem žalobce, na doručence bylo uvedeno „uložit na poště z důvodu: odnos“ s tím, že záslka byla připravena k vyzvednutí dne 13. 11. 2019 a vrácena odesílateli dne 26. 12. 2019. Žalovaný následně rozhodl dne 5. 10. 2020 o zamítnutí námitek žalobce (toto rozhodnutí není předmětem soudního přezkumu) a dne 29. 12. 2020 napadeným rozhodnutím, ve kterém se žalovaný ztotožnil s OIP, že rozhodnutí (exekuční titul) je pravomocné a vykonatelné, když rozhodnutí bylo žalobci doručeno v souladu s § 24 správního řádu dne 25. 11. 2019, a to i přes nevyplněný údaj na doručence o výzvě adresáta k vyzvednutí záslky a zanechání poučení. Žalovaný považoval podmínky pro uložení písemnosti podle § 23 správního řádu za splněné.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
11. Jelikož proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce není možné podat podle § 181 odst. 4 daňového řádu opravné prostředky, je žaloba přípustná přímo proti uvedenému rozhodnutí.
12. Předně krajský soud připomíná, jak správně v žalobě uvedl žalobce, že v řízení o návrhu na zastavení daňové exekuce dle § 181 odst. 2 daňového řádu lze úspěšně zpochybnit vykonatelný exekuční titul, což může vést k zastavení daňové exekuce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2019, č. j. 8 Afs 250/2018-54).
13. Bylo tedy povinností žalovaného, aby se zabýval podrobně věcně argumentací žalobce nejen v rámci řízení o námitkách žalobce proti exekučnímu příkazu, ale také v řízení o návrhu žalobce na zastavení exekuce. V tomto řízení sice nelze přezkoumat věcnou správnost exekučního titulu, nicméně je povinností správního orgánu zkoumat, zda exekuční titul je řádným podkladem pro nařízení exekuce, tedy zda může vyvolat

předpokládané účinky. K tomu je na prvním místě nutné zkoumat vykonatelnost exekučního titulu. Nestanoví-li zákon něco jiného, je přitom předpokladem vykonatelnosti rozhodnutí nabytí právní moci. Pro naplnění uvedeného je vždy nezbytné řádné doručení předmětného rozhodnutí účastníku řízení, jemuž je povinnost uložena.

14. V projednávané věci tedy bylo nezbytné zkoumat, jak již soud žalovanému uložil v předcházejícím zrušujícím rozsudku, zda byly naplněny podmínky § 23 odst. 4, 5 správního řádu a zda tak mohly nastat účinky podle § 24 správního řádu.
15. Podle § 20 odst. 1 věta první správního řádu, fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena.
16. Podle § 23 odst. 1 a 3 správního řádu, nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží, a to v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jeho prostřednictvím.
17. Podle § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.
18. Podle § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.
19. V projednávané věci je nesporné, že zásilka obsahující rozhodnutí o uložení pokuty žalobci ze dne 7. 11. 2019 byla žalobci zaslána prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu X a byla připravena k vyzvednutí dne 13. 11. 2019. Z doručky je přitom zcela zřejmé, že nebylo zaškrtnuto doručujícím orgánem políčko, že byl adresát vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení. V řízení tato skutečnost nebyla sporná, správním orgánem nebyly prováděny žádné důkazy k prokázání jiných skutečností.
20. Z uvedeného je třeba učinit jednoznačný závěr, že při doručování rozhodnutí o uložení pokuty – exekučního titulu – nebyla dodržena dikce správního řádu a nemohly tudíž nastat účinky doručení předvídané § 24 odst. 1 správního řádu, neboť k tomu, aby mohla být doručovaná písemnost považována za doručenou uplynutím 10 dnů ode dne, kdy byla uložená zásilka k vyzvednutí připravena, je nutné naplnit zákonné podmínky pro uložení písemnosti, tedy mj. také výzvu adresátu – žalobci k vyzvednutí písemnosti spolu s poučením o následcích nevyzvednutí. Tato podmínka uložení písemnosti však v předmětné věci naplněna jednoznačně nebyla.

21. V projednávané věci je přitom bez významu, z jakého důvodu doručující orgán adresáta nevyzval k vyzvednutí písemnosti a nezanechal poučení, potažmo nevyznačil uvedené na doručence, pokud přeci jen dikci zákona naplnil. Podstatné je, že při absenci jiných zjištěných skutečností je třeba vycházet z toho, že zákonný postup doručujícím orgánem dodržen nebyl a podmínky pro doručení fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu naplněny nebyly. Z uvedené vyplývá, že rozhodnutí o uložení pokuty vydané OIP dne 7. 11. 2019 nebylo řádným exekučním titulem, neboť nemohlo nabýt právní moci a vykonatelnosti. Z uvedených důvodů je napadené rozhodnutí nezákonné, jelikož žalovaný i přes zjištěné skutečnosti – absenci postupu doručujícího orgánu podle § 23 odst. 4 a 5 správního řádu – dovedl, že rozhodnutí o uložení pokuty bylo žalobci řádně doručeno.

Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud ze všech uvedených důvodů žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí jako nezákonné ve smyslu § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku podle § 78 odst. 5 s. ř. s.
23. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek	3 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem	
- odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	§ 7, § 9 odst. 4 písm.
1) příprava a převzetí věci	d)
2) sepis žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.
	6 200 Kč
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.
	600 Kč

Celkem včetně DPH 21% (vyjma soudního poplatku) 11 228
Kč

Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

[Zadejte text.]

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 29. června 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje